

3. GÓC PHẦN TƯ THỨ HAI

Về cơ bản, chúng ta sử dụng thời gian theo một trong bốn cách, được trình bày trong từng *phần tư* dưới đây.

Một hành động có thể được xác định bằng một trong hai yếu tố: *khẩn cấp* và *quan trọng*. *Khẩn cấp* có nghĩa là đòi hỏi sự chú ý ngay lập tức. Những việc khẩn cấp luôn làm chúng ta bị động. Một tiếng chuông điện thoại reo là việc khẩn cấp. Phần lớn chúng ta đều không thể chịu được ý nghĩ rằng cứ để chuông điện thoại reo liên tục mà không nhắc máy.

Bạn có thể bỏ ra hàng giờ để chuẩn bị tài liệu, đóng bộ và đi đến văn phòng của một người nào đó để thảo luận một vấn đề rất quan trọng, nhưng nếu chuông điện thoại reo trong khi bạn đang ở đó, thường thì nó sẽ được ưu tiên hơn so với cuộc thảo luận với bạn.

Nếu bạn phải gọi điện thoại cho ai đó, thì hiếm có ai lại trả lời rằng: “Làm ơn giữ máy chờ tôi 15 phút, tôi sẽ quay lại ngay”. Nhưng chính người đó rất có thể sẽ để bạn ngồi chờ tại phòng khách trong thời gian ít ra là lâu như thế, trong khi họ nói chuyện điện thoại với một người khác.

Những vấn đề khẩn cấp thường dễ nhận thấy. Chúng thúc ép chúng ta, đòi ta phải có phản ứng ngay. Và chúng thường là những vấn đề quen thuộc, dễ dàng, thú vị và cũng có khi chẳng quan trọng gì cả!